

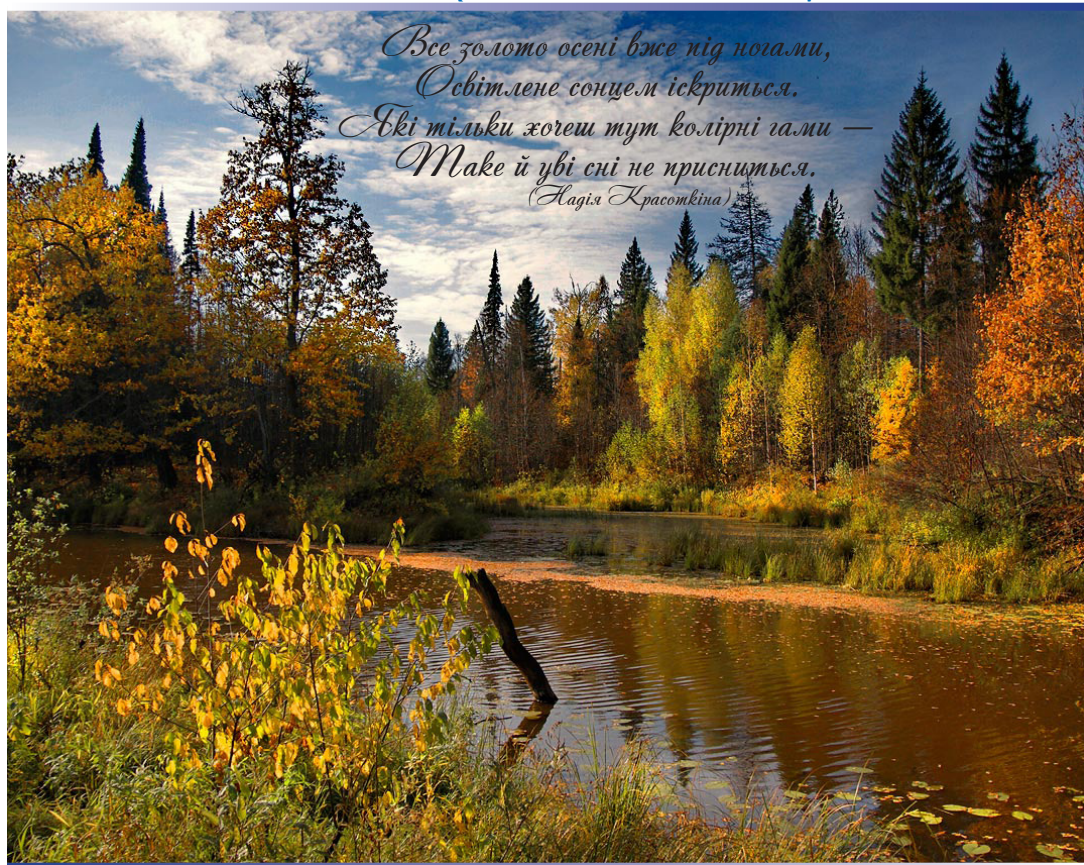
Пролісок

ІНФОРМАЦІЙНИЙ ВІСНИК

№1 (132)
вересень
2012

<http://portal.prolisok.org>

Газета Кіровоградського обласного навчально-виховного комплексу
(гімназія-інтернат — школа мистецтв)

*Все золото осені вже під ногами,
Освітлене сонцем іскриться.
Акі тільки жогеш тут колірні гаи —
Мале й уві сні не присниться.
(Ладія Красоткіна)*

Сьогодні в номері:

Свято першого
дзвоника

2 стор.

Вітаємо з Днем
працівників осві-
ти

3 стор.

Спогади про
"Орлятко"

6 стор.

ГІМНАЗІЙНЕ ЖИТТЯ

Свято
першого
дзвоника

Барвиста осінь зустрічає нас важливим урочистим незабутнім святом. Схвилювано радіють учні, вчителі, батьки. Рясніють квіти, сяють посмішки і навкруги багато друзів.

Цього дня відкривається перша сторінка гімназійного життя для п'ятикласників та обласних 10-х класів і починається незвіданий і, водночас, нелегкий шлях до пізнання, до нових звершень.

Традиційно першого вересня пролунав перший дзвоник на прилеглої території нашого закладу, вул. Дворцова, 7.

Зі словами вітання до учнів гімназії звернувся директор облкомплесу, народний артист України, професор Анатолій Єгорович Коротков та гості свята: перший заступник голови обласної ради Олександр Сергійович Шаталов, заступник голови Кіровоградської обласної ради Іван Васильович Владов та протоієрей Кафедрального

собору отець Євгеній Назаренко.

Прикрасою свята став урочистий «Полонез» у виконанні учнів 11-А класу гімназії-інтернату, хореографічні композиції «Дощик», яку виконали наймолодші учасники свята – учні школи мистецтв «Казкова країна» – учні 8 класу гімназії-інтернату, «Музичні канікули» – учні 7 класу, «Ішло дівча лучками» – учні 9 класу, виступ гості – студентки мистецького факультету КДПУ ім. Володимира Винниченка – Світлани Маркович, яка з душевною теплотою

виконала пісню «Моя Україна». Учні 11-х класів Діхтярь Олександра та Буряк Ігор з гордістю виконали пісні про Україну. А десятикласниця Олена Доценко, яка тільки-но влилася у гімназійну родину, подарувала пісню «Побажання».

Шепель В.О.

Вітаємо з Днем працівників освіти!

**Мій любий вчителю!
Тебе я поважаю**

Люблю, ціную я професію твою
Без тебе я собі не уявляю
Життя мого і долю теж свою.
Наш любий вчителю!
Ми вдячні всі за те,
Що завжди у тяжку хвилину
Підтримаєш нас в будь - яку днину.

**За ту душевність,
Творчий той підхід**

Без винятку до кожної дитини,
За те, що витрачаєш скільки літ
Щоб нас навчити-щодня, щогодини.

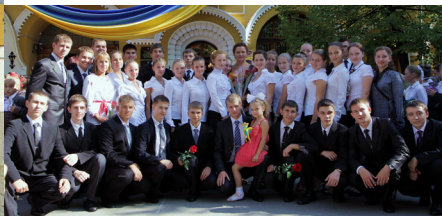
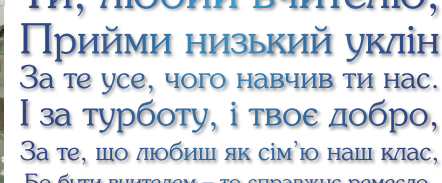
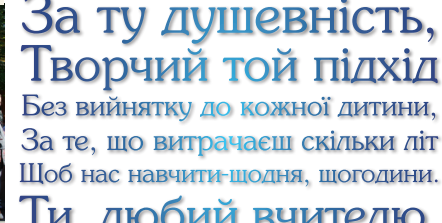
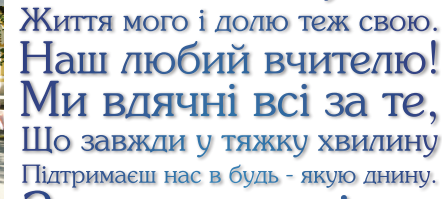
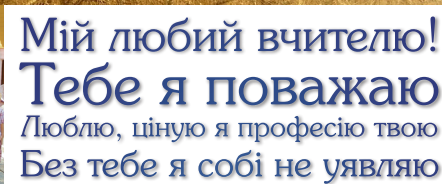
**Ти, любий вчителю,
Прийми низький уклін**

За те усе, чого навчив ти нас.
І за турботу, і твоє добро,
За те, що любиш як сім'ю наш клас,
Бо бути вчителем – то справжнє ремесло.

**Знай, любий вчителю,
Тебе ми не забудем!**

І дуже вдячні все життя ми будем.
Тебе ми будем завжди пам'ятати
І в твою честь вірші й пісні писати

Скороход Юлія, 10-Г кл.

ЦІКАВО ЗНАТИ

Спогади про літо...

Кожного літа ансамбль «Пролісок» гастролює різними країнами. Цей рік не став виключенням. Ансамблю випала чудова нагода побувати в одній із сонячних країн Півдня – Туреччині. «Пролісок» взяв участь у XIII Міжнародному фестивалі культури та мистецтва, який проходив у місті Стамбул (Туреччина). Ця подорож була неперевершеною, а у кожного із учасників ансамблю залишилося безліч незабутніх вражень. Хочеться пригадати те, що запам'яталося найбільше. Перше, що спадає на думку – подорож літаком! Дух перехопило ще на землі. Чекаючи зльоту, ми дивилися півфінал футбольного чемпіонату «Євро 2012» і вболівали за улюблені команди – це трохи відволікло від переживань. Під час перельоту відчувалося, що на борту працюють професіонали. Тому ми почувалися комфортно та спокійно. Коли ансамбль прибув до Стамбула, нас поселили до готелю з усіма зручностями.

Ми також отримали чудову нагоду познайомитися з іншими учасниками конкурсу (іспанцями, мексиканцями, американцями, болгарами, корейцями, індонезійцями) та їхніми звичаями і традиціями. Наш колектив побував на багатьох екскурсіях по місту, що відкрили нам незвичайну красу! Найбільше закарбувалася в пам'яті подорож пароплавом по Чорному морю, що було кришталевим чистим! А дельфіни!.. Вони супроводжували нас, демонструючи

свою пластичність у чарівному водному шоу. Ми піднялися на гору, щоб побачити на власні очі місце зустрічі трьох морів. Незабутня краса! Відпочинок був незвичайним, але ми не забували й про головну місію нашого візиту – участь у фестивалі. Першого ж дня, ансамбль взяв участь у вечірньому параді, довжина якого досягала шести кілометрів. Звичайно, легко не було, але нас радісно вітали гучними вигуками та оплесками. Гості фестивалю з інших країн та місцеві жителі фотографувались з нами майже на кожному кроці. Виступ ансамблю «Пролісок» зал вітав бурєю аплодисментів. У всіх учасників ансамблю серце калатало, і блиск в очах не згасав ще довго після виступу. Ми гідно представили нашу країну, запам'яталися глядачам та іншим учасникам фестивалю як найемоційніша та найпозитивніша країна. Була і винагорода – статуетка «Золотий міст» у подяку за талановитість, старанність та любов до українського танцю!

Колесник Каріна, 11-А клас

ЦІКАВО ЗНАТИ

На літніх канікулах учасникам Євроклубу «Астра» випала можливість відвідати міжнародний табір у Польщі. Українська молодь зібралась з усіх куточків на запрошення «Міжнародної асоціації розвитку науково-культурно-освітніх відносин Польща – Україна – Європа». Ця поїздка виявилась напрочуд пізнавальною, адже ми не просто знайшли безліч іноземних друзів, а й вивчили місцеву архітектуру та культуру, традиції та звичаї, побачили на власні очі найвизначніші пам'ятки. На мою думку, одною з найцікавіших екскурсій була подорож до Мальборка, де ми побачили найбільший цегляний замок у світі, почули його історію, відчули велич та міць, а допомогла нам захоплююча розповідь про старовинні походи та життя рицарів-хрестоносців. Напевно, ніколи не забудемо щоденні прогулянки до найдовшого дерев'яного молу, затишні кав'ярні на Монте-Кассіно – однієї з найкращих вулиць міста Сопот, піщаний пляж та спортивні майданчики. Кожен пообіцяв самому собі, що обов'язково повернеться у незвичайну бібліотеку в місті Варшава, що містить неймовірну кількість книг, ботанічний сад, паркінг, ігрові центри, мережу

Євротур

ресторанів та кав'ярень, дитячий садок і салон краси водночас. А романтикам в душі найбільше запам'яталась подорож пароплавом вздовж берега Балтійського моря до містечка Хель, екскурсія до морського маяка, морського порту, яхтового клубу та рибацького музею. Ми ще раз переконались у необхідності здорового способу життя, адже наші іноземні друзі виявились неабиякими спортсменами, а безліч нагород на базі їхньої школи стало яскравим доказом плідної праці. Наші учасники конкурсної програми «Знайомство» та «Наші таланти» намагались якнайкраще розкрити український менталітет, показати невмирущість поезії та пісні, описати рідний колорит мовою танцю. Безперечно, ми відчули і багатство польської культури, яку представляли нам наші нові знайомі.

Але, я вважаю, що найголовнішим досягненням була дружба співпраця українців з поляками та підтримка партнерства у майбутньому.

Гарасько Ірина, 11-Б кл.

ЦІКАВО ЗНАТИ

Спогади про
«Орлятко»

Редколегія 9 класу

Для когось літо – це час відпочинку та відновлення сил, для когось – час спробувати щось нове та незвичайне. Для дванадцяти учнів восьмого (а тепер дев'ятого) класу ці канікули стали дійсно незабутніми.

Новина про те, що ми поїдемо до Всеросійського дитячого центру «Орлятко» приголомшила нас. 16 липня ми сіли у потяг, натхненні бажанням скоріше дістатися до місця, яке називають країною дитинства, щоб представляти Україну на III Міжнародній зміні «Відкритий світ». У цій зміні брали участь діти з Арменії, Абхазії, Азербайджану, Білорусії, Молдови, Південної Осетії, Казахстану, Таджикистану, Киргизстану, Росії і, звісно, України. Тому нас розселили по різних «компаніях» (так там називались загони), щоб представники інших делегацій мали змогу віль-

но спілкуватися між собою. Наші супроводжуючі (з нами поїхала Наталія Володимирівна – наша «класна мама») передали нас в руки талановитих та доброзичливих вожатих, і почалася зміна – двадцять один незабутній день. Кожна дата у календарі «Орлятка» була насичена дивовижними подіями: виставки, концерти, майстер-класи, пляжні вечірки та різноманітні змагання. Але, крім відпочинку, ми повинні були відстоювати честь нашої держави.

У кожній країні – учасниці був день, коли вона мала показати всім свою національну «гостинну». У програмі нашого виступу були народні танці, пісні, декламування поезії та презентація Наталією Володимирівною нашого закладу, міста та України загалом. Також глядачі мали змогу переглянути презентації про нашу гімназію, уривок уроку народно-сценічного танцю і записи виступу кіровоградської команди «Майдансу» на чолі з Олександром Лещенком. Все пройшло просто чудово! Наш доброзичливий та позитивний настрій передався гостям у залі! А найбільше задоволення для артиста – бачити вдячність та захоплення в очах глядачів.

Із табору ми привезли купу незабутніх вражень. Адже дійсно побували у казці!

ГІМНАЗІЙНЕ ЖИТТЯ

Вже брами літа замикає осінь

Редколегія 6 класу

Настає осінь... Птахи відлітають у вирій. Ліс стоїть сумний, замріяний. Дереву скидають свої чарівні листочки. Сонечко вже майже не гріє, але дарує нам свою ласку та ніжність. Осінь хвилюється червоними помідорами, соковитими динями, жовтогарячими грушами та яблуками.

У ці чарівні дні ми поринаємо в роздуми про своє життя, мрії та кохання. Зазвичай восени трохи сумно та самотньо, але такий настрій надихає на створення чогось дивовижного. Усе це є ознаками того, що настала найкрасивіша пора року, про яку писали вірші відомі поети, складали пісні талановиті композитори, малювали картини чарівні художники.

Настала золота осінь. А з нею прийшов і новий навчальний рік. Діти готові йти до школи та з радісними посмішками біжать до своїх вчителів, щоб подарувати квіти та привітати із чудовим святом «Днем Знань». Свято Першого дзвоника – дуже важливе, адже ми вітаємо наших вчителів, вихователів та друзів, даруючи щасливі сонячні посмішки...

Наш клас не був винятком. Усі ділились враженнями про літні канікули, захоплювались дивовижними історіями один-одного. Та початок занять приніс і багато несподіванок. Після свята Першого дзвоника ми привітали наших літніх іменинників та подивилися цікаве відео з їхніми дитячими фотографіями. Крім того, ми дізналися, що у нас з'явився новий предмет – географія. Ми познайомились з новою вчителькою Людмилою Іллівною, яка нам дуже сподобалась. На першому уроці вона пояснила,

що вивчає наука географія та звідки прийшло це слово. Ми захопились її розповідями та навіть не помітили, як пройшов урок. Сподіваємося, що в цьому році ми не отримаємо жодної негативної оцінки з географії.

Четвертого вересня ми побували на відкритій лінійці 7 класу, яка

була присвячена відомому Кіровоградському археологу, та із захопленням слухали доповіді, які приготували для нас учні. Лінійка вийшла дуже цікавою та пізнавальною. Ось так захоплююче розпочався наш навчальний рік.

ГІМНАЗІЙНЕ ЖИТТЯ

Моя Кіровоградщина
- перлина скіфських степів

Увесь світ знає про одне із чудес світу - Єгипетські піраміди. Та не всі, навіть у нашій країні, чули про степові піраміди – кургани, збудовані нашими пращурами в давні часи.

Початок вивчення археологічного минулого нашого краю співпадає в часі з будівництвом фортеці Святої Єлисавети. Саме у 1763 р. за ініціативи губернатора Новоросійського краю, генерал-поручика Олексія Мельгунова, біля фортеці був розкопаний скіфський курган, відомий серед місцевого населення під назвою Литої або Червоної могили. Розкопки кургана дали початок вивченню археологічного минулого краю і скіфській археології взагалі.

За свідченнями давньогрецького історика Геродота між сучасним Кіровоградом та річкою Синюхою було головне святилище скіфів - Ексампей, від якого в усі кінці держави розходилися Священні Шляхи. А в околицях сучасного села Рівне Новоукраїнського району стояв гігантський бронзовий казан – символ величчя і непереможності Скіфії, зображений на гербі Новоукраїнського району.

У музеї історичних коштовностей України, розміщеному на території Києво-Печерської лаври, обов'язково слід зупинитися біля вітрини, за склом якої — найцінніші раритети знаменитого "Глодоського скарбу", знайденого на території Новоукраїнського району у 60-ті роки XX століття місцевим хлопчиком.

Великий внесок в розвиток археології Кіровоградщини зробила Нінель Михайлівна Бокій, яка 20 червня відсвяткувала свою 75 річницю з дня народження. Завдяки цій жінці, яка «вміла

читати землю», існує не тільки перший в області музей археології, але й вся кіровоградська археологія. Саме вона з 1979 року почала проводити в нашій області систематичні розкопки. І зараз сотні її учнів та студентів, які закохалися в археологію, в цей складний кропіткий труд, продовжують її справу.

4 вересня учні 7 класу в рамках проекту «Вивчення історії, культури та природи нашого краю» провели тематичну лінійку, яку присвятили Нінель Михайлівні Бокій. Учні проаналізували не тільки наукову спадщину Нінель Михайлівни про скіфський період на території нашої області, а й роботи інших дослідників.

Кіровоградщина може по праву називатися перлиною скіфського степу. Недарма на гербі нашої області зображено скіфського золотого орла, а орел, знайдений у кургані під назвою Литої або Червоної могили, став символом і малим гербом Кіровоградської області.

А скільки скарбів та відкриттів ще чекають на своїх дослідників у безкрайніх степах! Отже, вивчати історію та природу рідного краю треба не тільки на уроках і з книжок, а й подорожуючи туристичними стежками, де можна отримати незабутні враження, пізнати історію власного народу та полюбити свій край усім серцем.

Редколегія 7 класу

ГІМНАЗІЙНЕ ЖИТТЯ

Вулицями
рідного міста

31 серпня учні 10-Б класу у супроводі класного керівника Малявкіної Тетяни Володимирівни відправились у подорож головними вулицями Кіровограда, міста з багатим та цікавим минулим. Ми дізнались, що раніше Кіровоград називався Єлисаветградом, але не на честь імператриці Єлисавети Петрівни, а на честь її покровительки – Святої Єлисавети. Саме тому правильна назва міста – Єлисаветград, а не Єлизаветград.

Спочатку ми пройшлись затишною вулицею, яка має назву Дворцова. На цій вулиці знаходиться наша гімназія. Споруда гімназії є визначною пам'яткою архітектури межі XIX – XX ст. Вона побудована за проектом Якова Васильовича Паученка, дядька знаменитого художника Олександра Осмьоркіна. Далі ми відвідали центральну площу ім. Кірова, яка раніше (XVIII- XIXст.) була міським бульваром. На площі стоїть пам'ятник людині, на честь якої місто назвали Кіровоградом – діячу революції 1917 Сергію Кірову. Наступна наша зупинка була біля величної монументальної споруди міської

ради. Ми дізналися, що до 1944 року на її місці стояв Успенський собор, архітектурна пам'ятка 1813 року. Цей собор входив до переліку 14-ти найкращих культурних споруд Російської імперії. Сумно, що ми зможемо побачити його лише на старих фотографіях. Біля міської ради знаходиться пам'ятник найпопулярнішому міському голові за всю історію Єлисаветграда – Кіровограда О. М. Пашутіну. Він перебував на посаді міського голови 28 років, його життєвим кредо було: «Служіння громаді повинне стати метою життя». Ці слова викарбувані на підніжжі пам'ятника.

Сфотографувавшись біля легендарного міського голови, ми без зупинки пройшли Великою Перспективною до фортеці Св. Єлисавети. Збираючись на екскурсію, ми ознайомились з історією зведення фортеці та переглянули супутникові фотографії її сучасного вигляду. Ми були здивовані, коли побачили, що навіть зараз фортеця зберегла форму зірки, незважаючи на те, що вже пройшло більше ніж 250 років. Перебуваючи на території фортеці, ми дізнавались про видатних людей, діяльність яких була пов'язана з її історією, та вшанували пам'ять радянських воїнів, які загинули у боях за Кіровоград під час Великої Вітчизняної війни.

Ця подорож залишила чималий відбиток у нашій пам'яті та стала першою сторінкою вивчення історії міста, яке протягом двох років нашого перебування в гімназії, мабуть, стане рідним для нас.

Салівон Вікторія, 10-Б клас

ІСТОРИЧНА СТОРІНКА

Українська
Баттерфляй

*“Триумф щовеселого... це забавляга”
С. Крушельницька*

23 вересня наша країна відзначатиме 140 років з Дня народження Соломії Крушельницької, всесвітньо відомої оперної співачки.

Серед імен визначних співаків XIX—XX століття сяє ім'я Соломії Крушельницької, чия відданість і самопосвята музи класичного співу і надзвичайна природна обдарованість ввели її у сузір'я найвидатніших вокалістів. Її творчість мала величезний вплив на розвиток вокального й оперного мистецтва в усьому світі.

Ясноока дівчинка, Солюня, Люня, Люнечка, весела і жвава, непокірна і спритна, з серцем, переповненим любов'ю, радісно пізнавала світ. Вона бігала селом, як усі діти; зачудовано вірила легендам і старанно поралась у квітнику. Та що б не робила, все співала і співала, і не було кінця-краю тим пісням. Стрімкі весняні пахощі чи золотий осінній щем лише задавали тон її співам.

Соломія завжди вміла настояти на своєму, захистити себе. Ще зовсім маленькою вона відвоювала у матері право гратися з сусідським

Владиком, а не з панським сином Геником. Пізніше — «виспівала долю» на іспиті у професора Львівської консерваторії Валерія Висоцького, незважаючи на те, що зі здачею документів запізнилася.

Мати, Теодора Савчинська, красива, енергійна і дуже працьовита жінка, привчила своїх дітей любити та цінувати будь-яку роботу, і, можливо, саме їй Соломія завдячувала своїм умінням трудитися постійно, наполегливо, «до памороків».

Ніхто так не радів доньчином співам, як її тато, Амвросій Крушельницький. Це він свято віритиме у свою донечку та її оксамитовий голос, а вона, в свою чергу, намагатиметься виправдати ту велику віру.

У 17 років юна і чарівна Соломія постанала перед вибором. Тодішні галицькі закони визначали, що доньці священика не випадає марити співом та музикою, потрібно думати про господарство і жити, як належить.

У 19 років Крушельницька починає навчання у Львівській консерваторії, буквально вразивши професора В. Висоцького силою свого чаруючого сріблястого голосу та гордою красою. Вона була старанною, дисциплінованою студенткою, з суворим внутрішнім самоконтролем. Дівчина пам'ятала, що вчиться на позичені батьком гроші, які він дав їй, відриваючи від інших дітей. Вона ж могла віддячити тільки

ІСТОРИЧНА СТОРІНКА

справжнім успіхом і тому працювала, невтомно працювала.

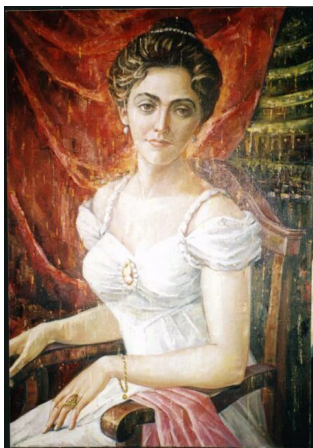
Соломія успішно закінчує консерваторію, а далі — дебют у Львівському Оперному театрі, що став приголомшливим. А далі прийшли успіх, визнання і захоплення сцени Італії, Франції, Іспанії, Америки... Її запрошували найпрестижніші театри світу, і скрізь був тріумф. Мілан, Рим, Париж, Неаполь, Мадрид, Лісабон, Варшава, Петербург присуджували їй золоті корони й вінки.

Соломія Крушельницька стала найвидатнішою «Вагнерівською примадонною» ХХ століття. Досягнувши блискучих результатів, виконала найскладніші партії Вагнера в операх «Лоенгрін», «Трістан та Ізольда», «Валькірія», «Тангейзер»...

29 травня 1904 р. Завдяки Соломії Крушельницькій була відроджена відома опера «Мадам Баттерфляй» італійського композитора Джакомо Пучіні. Під час виступу на сцені театру «Гранде» невеликого містечка Бреші Соломія тріумфально виконала партію Чіо-Чіо-сан в опері «Мадам Баттерфляй», яка до того зазнала гучного провалу. «Українка врятувала Мадам Баттерфляй», — писала преса... Після вистави зворушений і вдячний Пучіні надіслав Крушельницькій свій портрет із написом: «Найпрекрасніший і найчарівніший Баттерфляй».

Як зазначив видатний критик Р. Кортюпасі, у перші десятиріччя ХХ ст. на оперних сценах світу царювали чотири особи чоловічої статі — Баттістіні, Тітто Руффо, Шалляпін і Карузо. І тільки одна жінка спромоглася сягнути їх висот і стати поруч з ними. Нею була Соломія Крушельницька.

Де б не виступала знаменита

співачка, вона завжди відчувала себе українкою і славила свій народ, його пісні.

В Італії Соломія Крушельницька прожила понад сорок років. Після смерті свого чоловіка, італійського адвоката Чезаре Річчоні, вирішила повернутись на Батьківщину.

На жаль, життя в тогочасному Львові виявилось для співачки нелегким. Радянська влада відібрала львівський будинок Крушельницької, виділивши їй тільки квартиру на другому поверсі. Досі залишається невідомим, як Крушельницька у 1948 році стала громадянкою СРСР, і як без її відома радянські адвокати продали її віллу у Віареджо (Італія). Незважаючи на все це, вона досить швидко ввійшла у мистецьке життя Львова. З 1944 року оперна співачка стала професором Львівської консерваторії ім.Лисенка — викладала в консерваторії вокал, влаштовувала концерти у філармонії...

Востаннє Соломія Крушельницька вийшла на сцену в 1949 році. У Великому залі Львівської філармонії 77-річна співачка вкотре підкорила публіку надзвичайним голосом і артистизмом. Це був майстер-клас славетної Соломії... Мало хто знав, що вона вже була хвора на рак горла. Можна тільки припустити, якою ціною давався

її спів... Через два роки співачки не стало. Поховано Соломію Крушельницьку на Личаківському цвинтарі, у Львові. На могилі — юний Орфей з арфою в руці — символ музики, якій вона присвятила все своє життя. У пам'ять про неї в незалежній Україні засновано міжнародний конкурс оперних співаків імені Соломії Крушельницької. На її честь також перейменовано Львівський оперний театр.

ІСТОРИЧНА СТОРІНКА

Редколегія 11-В класу

До 200-річчя Від початку Франко- російської Війни 1812 р.

*Вам не багати таких битв! ...
Насилилися знамена, як тіні,
В диму вогонь блищав,
Звугав булат, картеж верещала,
Рука сійців колоти втомилася,
І лядрам пролітати заважала
Тора кривавих тіл.
(М. Лермонтов, "Бородіно").*

Бородінський бій (у французькій версії – «бій на Москві-річці») є найбільшим боєм Вітчизняної війни 1812 року між російською і французькою арміями. Він відбувся 7 вересня (26 серпня) 1812р. біля села Бородіно, розташованого в 125 кілометрах на захід від Москви, і вважається одним з найкровопролитніших в XIX столітті.

У ніч на 12 червня 1812 р. без попереднього оголошення війни

Наполеон зі своїми військами перетнув російський кордон. 22 серпня (за старим стилем) російська армія, що відступала від Смоленська, розташувалася в селі Бородіно, де М.І. Кутузов вирішив дати армії Наполеона генеральний бій. Кутузов намагався зупинити просування Наполеона до Москви. 24 серпня (5 вересня) відбувся бій при Шевардинському редуті, в результаті якого вдалося затримати французькі війська і дати можливість росіянам укріпитися на основних позиціях. Похід Наполеона на Росію виявився згубним для його Великої армії. Після Бородінської битви 26 серпня 1812р. – найбільшої та найкривавішої у цій війні – французька армія щоправда зайняла на нетривалий час Москву. Але після Тарутинської битви 6 (18) жовтня 1812 р. російські війська під командуванням М. І. Кутузова розбили французький заслін, очолюваний маршалом Й. Мюратом. Французька армія почала відступати від російської столиці.

Війна Росії з Францією XIX століття є однією найважливіших подій російської та світової історії. А Бородінська битва стала її переломним етапом.

Відповідальні за випуск: Шепель В.О., Французан Н.О.

Голова комісії інформації УПГ.

Комп'ютерна верстка та дизайн: Денисов Д.О.

Редакція не несе відповідальності за зміст матеріалів

Веб-адреса: http://portal.prolisok.org/gazeta_prolisok.html

Всі права захищені © 2012 Надруковано в ТЦ облкомплексу, тираж 40 екз.